

Szerkesztőség:
II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
—
Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:
SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hír-
detések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamlások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterrel, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Október 6.

Az 1848/49-iki magyar szabadságharcnak gyászos és dicsőséges dátuma marad mindenha október 6. Gyászos, mert e napon öltött mélységes gyászt a magyar szabadság géniusza a fölötti bánatában, hogy a magyar nemzet jogos küzdelme, amely annyi honfiinak vérével lön megpecsételve, a golyót, hurkot, börtönt, bilincset váltotta ki.

A nagy eseményeknek sötét emlékü epilógusaként domborodik ki a mult ködéből az aradi 13-nak gyászos vége, amidőn igazaiért, az egész nemzet igazáért szenvednek marlir halált. Oh, mily fenségesen tragikus történet ez! Az egész magyar nemzetét, mint Jézus az emberiségért, szótlannul mennek a halálba, hogy bebizonyítsák annak az eszmének, amelyért küzdöttek szent és igaz voltát.

De, dicsőséges dátum is október 6, Az aradi golgotha, ahol legjobbjaink feláldozták magukat, örök forrásává lett a magyar szabadság és hazaszeretnek. Az ott kiszenvedett hős vezérek pirosuló véréből és

nyomdokaiból kisarjadozott a szabadság fája, amelyet azóta feltő gonddal ápolgatnak a magyar nemzet jövőjéért kitartó fáradsággal dolgozó hazafiak és lelkes honleányok.

Minő dicső példája az elszánt hazaszeretnek a 13 hős halála! Mily kimondhatatlan hatalmas lánggal éghetett szívükben a honszerelemnek lángja, hogy megvetve fényes jövőt, kegyelmet, életet, egyesegyedül a nemzet szabadságának szentséges volta mellett bizonyítva mentek a halálba.

Dicsőséges dátum az 1849-iki október 6., mert azóta mindjobban érti meg egymást a nemzet és király s mind világosabba kezd válni az a tudat, hogy fejlődni nemzetgazdaságilag és szellemi kultura tekintetében — csak független nemzet képes.

És függetlenségünk kifejlésének lassu folyamata egyre tart és meg sem szünik addig míg az a függetlenség el nem éretik, amelyért az aradi 13 és még annyi sok ezer szenvedett hős halált.

Az eszme teljes valósulása után sem lesz okt. 6 gyászos és dicsőséges emléke

a magyar nemzet szivéből kitörülve, mert mélyen bele van az oda vésvé. Gyásza lehet, hogy szelidülni fog, de emléke elmulni nem fog soha!

Szombathy János.

1843—1908.

Őszi hervadáskor, amikor látjuk lábaink elé hulldogálni a megsárgult faleveleket, önkentelenül is a mulandóság banatos érzete rezdül át sziveinkben.

Mennyivel inkább borul lelkünkre a szomorúság nyomasztó fájdalma, amikor sorainkból a sir mélyébe hanyatlík egy embertársunk, akit szerettünk, tiszteltünk, aki míg élt önzetlenül munkálkodott e város közügyeinek javára, embertársainak boldogítására.

Szombathy János is ilyen volt.

Mintegy 3 évtizeden át lankadatlan buzgalommal, becsületes önérettel szolgálta a r. kath. hitközséget, mint iskolai pénztáros (első gondnok), majd nem ugyanennyi időn keresztül viselt tanácsnoki és képviselői tisztet a város közönségének bizalmából. A pestmegyei abonyi takarékpénztár igazgatósági-, a „Kath. Olvasóegylet” és „Polgári kör” választmányi-, a „Kath. Munkásegylet” és a „Függetlenségi 48-as kör” tevékeny tagját bírta ő benne.

A ház lelke az élet őszén is még mindig szép, szellemes „méltóságos asszony, Beresényiné asszonyom” vala, aki igen szeretett a társaságban mulatságos dolgokról beszélni, főképpen az ő tavaszi idejében való dolgokról. . . . És mellette Beresényi hű öreg poeta-tikárának a Vapi Vénus szép szavu énekesének ifju szép leánya, a kis Közszeghy Zsuzsika anyátlan arvaságra maradt kis Zsuzsika lány ott serdült fel a fényes Beresényi udvarban. Beresényiek ugy szerettek, dedolgették, mintha tulajdon edes gyermekük lett volna. És olybá vette őt az egész rodostói társaság is.

A tovattint szép multa való emlékezés, az edes bús merengés méla óráiban, ezüstös csengős hangján verseket olvasott fel urasszonyának a kis Zsuzsika. Érzelmes, lágyan folyó, zengő alexandrinusokat edesapja műveiből, a Vapi Vénusból, melyet nyilván ama híres nevezetes Muranyi Vénus példáján buzdulva, a Beresényi pár egybekelésé alkalmatlóságára szerzett vala jó Közszeghy György uram. Oh olyan edes és olyan szomorú dolgot volt hallania ifju leányajakról az agg urnőnek az ő ifjonti búbját dicsőtő zengzetes strófákat. A mikor meg esillogott sok drágakő násfás mellében, fénylettek a gyémántok szép fejkőtőjében.

És ha sirva vigadó barátokozásra gyülekezett Beresényiekhez a rodostói társaság, a ház urasz-

TÁRCA.

Szegény fogja a madarat . . .

— Az „Abony” eredeti tárcája. —
Irtá: Lampérth Géza.

A szatmári békekötéssel beesteledett a hajdan fényes kurucdicsőségnek örökre.

A majtenyi sikon elnémult a tárogató. Elhallgattak a tüzes, viharos harcú dalok s a labancot verig csipkedő paprikás kurucenóták. Éjnek sötét évadján, erdők rejtett sűrűjében néha-néha riadt csak lel fájdó mélabúval a bujdosó Rakóczi kesergője:

A tábor, a tábor
Zászlóit lehajlja
A majtenyi páston —
Szegény kuruc tábor . . .
Hajh, Károlyi Sándor!

Hajh Károlyi Sándor,
Károlyi Sándorom!
Hová lőtt, hová lőtt
Az én szép táborom? . . .

Károlyi Sándor s a szövetséges rendek hódolati esküt tettek a labancgenerális, Pálffy János kezébe. S a tábor, a tábor, a szép kuruc-tábor fegyverét lerakva, szerteoszlott a negy szél tájra.

Rakóczi Ferenc, a vezérlő fejedelem s azok a tiszta rajongó lelkek, akik hozzá mind a végig hívek maradtak, visszautasítván a császár hívó kegyelmét, messze idegenben a hontalanság keserű kenyerén éld-égttek. Török ég alatt, odalenn a Mármora tenger ligetes partjain: Rodostóban. Nagy Beresényi Miklós, Eszterházy Antal, Forgách Simon, Csáky Mihály grófok, a két Pápay testvér János és Gaspar, Zay Zsigmond báró, Radalovich apát, szarvaskendi Sibrik Miklós, Horváth Ferenc, Közszeghy és Kajdacsy alkottak a bujdosó fejedelem udvarát. És a hívek híve, rajongók rajongója, a fényes szellemű, edes szavu poeta: Zagoni Mikses Kelemen.

Maga Rakóczi valósággal kolostori életet élt. Miután utolsó szép reménysége is porba hullott, hogy idegen segítséggel még egyszer diadalmasan meglobogtathatja a magyar szabadság zászlóját: nagy lelke imádságba és elmélkedésbe mélyedt.

A mi kis derű megaranyozta még ottan a szegény bujdosók egyhangú szürke életét, azt az örökké gavallér Beresényi Miklós gróf háza árasztotta. Ott össze-összeesendült még olykor a barát-ság vidám serlege.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást!

H. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

Sirolin

Emeli az érvágyat és a testvélyt, megzöndíti a köhögést, valósítja meg a tüdő tisztulását.

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona

...szelűedés oltotta ki a 65 éves munkás, nemes életet szeptember hó 29-én.

A boldogult nemesak a közügyek terén szerzett érdemeket, hanem kedvelt tagja volt a társadalomnak is, ahol mint vendégszerető jó barát, ingathatatlán, független érzelmű hazafi tünt ki. Egyszóval: derék, becsületes, vallásos, tevékeny, tekintélyes, hazafias polgára volt e város társadalmának, kinek elhunytja nagy veszteség számba megy. Miért is méltó arra, hogy emlékét sokáig tisztelettel megőrizzük.

Temetése f. hó 1-én megkülönböztetett ceremóniával ment végbe.

Ft. Lévay Mihály apát-esperes-plébános főpapi ornatusban, tisz. Pusztay és tisz. Révész segédlelkészek asszisztálásával adta meg a kiváló halottnak a végtisztességet.

Könyvekre fakasztó szónoklatában jellemezte az elhunyt tevékeny férfiú egyéniségét és kidomborította azokat az érdemeket, amelyeket nem hiúságból, hanem a közjó előmozdítása céljából — önzetlenül szerzett.

A szertartás végeztével és Rithnovszky főkántor megható alkalmi enekének elhangzása után 5 tanító és Nagy Lajos jegyző (az elhunytak sógora) gyászhintóra emeltek a koporsót, föléje helyeztek banatos övének, a r. kath. iskolásoknak, a tanítótestületnek, a takarékpénztárnak, Rithnovszky Antal és családjának, Vida József hű barátjának és több kegyeletes ismerősének szép élő- és művirágkoszorúját.

Kívont kardú rendőrök kíséretével haladt a gyászmenet a temetőbe, ahol a szokásos szertartás után a családi sírboltba elhelyeztetett az érdemes férfiú kibült porhüvelyé.

Hogy valóban egy érdemes férfiút vesztettünk Szombathy Jánosban, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy végtisztességén e város közönségének minden osztálya igen szép számban volt jelen. Ott láttuk az iskolásokat, a „Kath. Olvasóegylet“-et fekete zászlóval, az előjáróságot, a r. kath. tanítótestületet, a szerkesztőségnek, a polgári és ref. iskola tantestületének, a takarékpénztárnak, a „Polgári kör“-nek s több más egyesületnek képviselőit, régi jó barátait, ismerőseit, tisztelőit, akik osztoznak itt hagyott kedves övének bánatában.

Elhunytát gyászolják: özv. Szombathy Jánosné szül. Hints Lujza, leánya Szombathy Klára férjezett Szombathy Károly gyermekeik: János és Klára, úgyszintén a rokonság és sógorság.

szonyának jobbkeze volt az eleven kis poétasarjadedék. Katonai szigorussággal reudelkezett a konyhán és üde jókedvvel, pajkos csicsérgéssel forgolódott, kinálkozott az ebédlőházban a vendégek körül. Különösképpen pedig az édes, aranyos Mikes bácsi körül. Az ő számára mindig volt egy izletesebb falatja, amit a tulajdon rózsás kacsóival tett a tányérra; öhozzá mindig volt egy pajkosabb szava, egy édesebb melegebb mosolya. És amikor Rodostó rózsáligetei virágba borultak, bizony egy-egy csinos bokrétaeska is ott illatozott mindig a Mikes bácsi tányérja mellett . . .

Meleg lánymosolyra, édes csicsérgésre, rózsák illatára: hol a vér, mely fel nem pezdül? Hol a szív, mely meg nem dobban? . . .

Jó Mikes Kelemen uram is csak arra ébredt egy szép május reggelén, hogy szívében lepva, titkon fészket vert egy zengő madár, a szerelem. . . . Abban a nemes, nagy szívben, amely eddig egészen a fejedelem iránt való eszményi rajongás töltött be, most hirtelen valami sosem érzett melegség és végtelenül édes bizsergés támadt. . . . És az imádott hős felistení alakja mellett ott ringatózott már szeliden, annak a rajongó szívnek kristálytisztá mélységein egy harmatos gyöngye virágszalmak képe is: a kis Közszeghy Zsuzsikáé.

Ha volt vendégség, ha nem volt, hiva és hivattal-ral is mindennapos látogató jön ezentul a Beresényi portán Mikes uram. A reggeli ájtatoskodás után, az udvari kápolnából egyenesen odavezetett utja.

— Hozta Isten, édes, aranyos Kelemen bácsi — szaladt fogadására Zsuzsika — mi jót hozott énnékem?

— Semmit, piciny kis madaram, vagy meg annál is kevesebbet: csak jó magamat lá, . . . volt a rendes válasz.

De Zsuzsika ezzel a semmivel is megelégedett volt, mert egyszerűen olyan hangos jökölt, hogy elégett mindig Mikes uram jöttén, hogy

Nyugodjék békében a földön, és örven-dezzék az Örök Világosság lathatasában!

Ciprus.

Búcsú-estély.

A „Kath. Olvasóegylet“ szép példáját szolgáltatta az emberbeesülésnek és szeretetnek azzal a sikerült búcsú-estéllyel, amelyet Abonyból Hatvanba távozó tisz. Révész István s.-lelkész tiszteletére szept. hó 29-én rendezett.

Társadalmunk minden osztálya képviselve volt az estélyen, magában foglalva az előjáróság több tagját, az egylet vezetőségét, az állami polgári- és elemi iskola tanító-testületét, különösen pedig a távozó s.-lelkésznek Ftisz. paptársait, jelölül annak az osztatlan szeretetnek, melyet a szelid lelkületű pap, 2 és fél évi ittműködése alatt, lelkesíti és társadalmi agitálásával a közönség részéről kiváltott.

Mintegy 80-an foglaltak helyet a fehér asztaloknál s a jó, izletes magyaros vacsora elköltése folyamán édes-bús érzelmeket tolmácsoló szavakat magában foglaló toasztokban mondtak „Isten hozzád“-ot a távozni készülő buzgó lelképásztornak és a barátságot tisztelő társadalmi férfiúnak.

A búcsúztató felköszöntők sorát a házigazda, Király Antal egyleti elnök érzelmeteljes szavakkal nyitotta meg.

Ezt követőleg a távozó állt szólásra, aki meghatva fejtegette azt a meglepetést, amit a kegyelmes főpásztor áthelyező leirata keltett szívében. Nehez kebellet távozik Abonyból, mert a szeretet láncát vajmi nehéz elszakítani. De ha el is távozik, szívében mélyen meg fogja őrizni a szeretet művének emlékeit. Élteni a társaságot. Élteni kiváltképpen illusztris főnökét, ft. Lévay apát-esperest névünnepein, akinek a szeretet gyakorlásában, követője kíván lenni.

A szívből jött szónoklat hatása többszörösen megújuló éjlenekben nyert kifejezést.

Az ünnepelt lelkész szónoklatának elhangzása után ft. Lévay apát egy nagyobb szabású, kiváló elokvenciával elmondott szónoklatban vett búcsút kedvelt káplánjától, megragadó hasonlattal ecsetelvé a kisebb emberek munkáját, akiknek közreműködése nélkül nagy művek létre nem hozhatók. Isten áldását kéri ezután működéséhez.

A felőrás és nagyon érdekes szónoklat a hallgatóságot mindvégig lebilincselte.

Figyelemre méltott toasztot és beszédet tartottak még Schlosser László, Papp Péter, Nagy Lajos, Király Ferenc, Szücs István, Göndöcs N.

egy zengett belé a kis örmény palota. Ki nem loyott a pajkos, bohó kérdezősködésből, kacagásból, nótázásból. Csengő édes hangján csak rá-rákezdett arra a bájos virágénekre, a Mikes kedves nótájára:

Ne menj el galambom,
Ne repülj el tőlem.
Rakok puha fészket
Rózsafa — erdőben . . .

És míg a ház ura, labancok hijjában, jobb sorsra méltó virtussal Rodostó erdeinek vadjait üldözé künn a halmos völgyes határban, odabaza az asszony nép, Beresényiné a meghitt barátnője, Kajdasyné asszony meg a kis Zsuzsika Mikes urammal szellemes tereferével enyhítgeti a hosszú napok egyhangu unalmát. Az ifjonta világ szép Beresényiné bajait bizony kegyetlenül tépegetni kezdé az elmulás fuvalma. Gyöngült, fogyott, szenvedett a nagyasszony napról-napra. És olyan édes megnyugvással töltötte el az a gondolat, hogy szíve kis Zsuzsikáját, ha már távozna kell ama más világok felé, a Mikes Kelemen nemes, hű szívére hagyja itt. Rajta is volt, asszonyi apró kedves furlanggal elő is segíté, hogy a két egymáshoz vonzó szív valósággal egybe is forrjon. Mikes éles szeme észre is vette ezt, hálás is volt érte. Órák hosszat mulattatá a kegyes matronát az elvirágozott szép idők illatos emlékeivel . . . . A mikor Zsuzsika belefáradt az olvasásba, ő vette át a szerepet, és könyv nélkül szavaltá tovább a Vápi Vénus lánygyon folyó, hízegő verseit. Szívesen, édes örömet tért vissza napról-napra e már neki szörnyen unalmas, százszer agyondiesért, agyonkoptatott kultba. — Beresényi elvirult multjába — ezért a távozó ígéretheljes, édesen sejtelmes jövőért, a kis Zsuzsika bogar szeméből, édes gerlekacagással követett feléje. Ah különösen az a beszéd, amely kacagás, ahogyan senki más nem tudta, az babonázta meg végképpen a szo-

János, Veverán István, Ivános, Palasthy Pál, Gaspar Pál, Imrek László és mások, akiknek szavai ft. Lévay szeretett országgyűlési képviselőnkre, részint a távozóra, részint pedig Lukács Gyulára, Schlosser Lászlóra vonatkoztak.

Elerzékenyülve mondott még egy beszédet Schlosser László elhunyt jó barátjáról, Szombathy Jánosról, amely mélyen meghatotta a hallgatóságot.

A társaság még egy szíves „Isten hozzád“-ot intézve a távozó jó paphoz, a válás szomorú érzelmével oszlott szét az éjféli órákban.

Mi is kívánjuk a távozó rokonszenves lelképásztornak, hogy új állomásán érezze magát jól es ha lehet — gondoljon reánk is úgy néhanéha.

Alquis.

Tószeg ünnepe.

A maga nemében ritka szép ünnepre virradt fel Tószeg község szent Mihály napján, amidőn a szokásos búcsú keretbe oly magasztos formában illeszkedett bele ft. Dolenszky Imre pápai kamarás és esperes-plébánosnak áldozári 50 éves jubilaációja.

Az ünnepséget ft. Lévay Mihály apát-esperes lelkés hangú felhívására a szolnoki esperesi kerület ft. papsága rendezte.

Nevezett nap reggelén ft. Lévay apát vezetésével az összesereglett papság felkereste a puritán jellemű és egyszerűségű agg jubiláns bethlehem-i szerénységű parochiáján, hogy szeretetük zálogát, a remek művé és értékes kehelyt nemes tartalmú szónoklat kíséretében átadják.

A visszavonultságban élő lelképásztor meghatva mondott halás köszönetet ft. paptársainak szíves figyelméért.

Majd a szorongásig megtelt templomba vonultak, ahol ft. Lévay magas szárnyalású szónoklatban méltatta az érdemes jubiláns kiváló lelképásztori erényeit.

A nagyhatású szónoklat után dr. Perényi mezőtúri plébános, tisz. Pusztay abonyi s.-lelkész és a várkonyi ft. plébános segédletével a főoltárnál nagy szent misét tartott, míg a jubiláns két paptársa közreműködésével egyik mellékoltárnál a jubilaációs kehellyel mutatta be a legszentebb áldozatot.

A búcsús körmenet végeztével lakomára gyűlt össze a parochián a ft. papság és a nagyszámú vendégseg.

Lakoma alatt ft. Lévay apát gyönyörű szó-

gény borongó Mikes bizalmas jó szívet. Dehogy gondolt ő arra, hogy abban hamisság, tettetes lehetne. És ki tudja, akkor nem is volt meg talán . . .

De kései szerelmének imgy szépen lomoosodó bokrát egyszerre csak lomoosodó vihar tepete meg. Ugyanaz, a melyik Beresényiné etele lajlat ketté törté.

A nagyasszony halála után vége lett az idillikus, édes pasz oróráknak. A társaság előtt bezárult a Beresényi ház kapuja és Mikes is, ha bebo nyitott; nem fogadta már a régi sugaras szeretet. Zsuzsikának esodálatosképpen mindig akadt ilyenkor valami sürgetős dolga. Beresényiné örök-ké zsembeledött vendége előtt, hogy már senki-ben sem lehet bízni. Ezek a esedelek is mind megromlottak. Ha az ember mindig a sarkukban nincs kipusztítják, tönkreteszik. Ő maga is rokkant, nyavalyas már. Valóságos isteni áldás házán a kis Zsuzsika.

— A mi te rajtad áldás, átok lészen az én rajtam, forgott Mikes elmejében a szomorú sejtelen, amig esőggedően londoiközva hazafelé balagott.

Az egész Rodostói kolónia esodálokzott már azon a nagy változason, amely Mikes Kelemen egyszerre megiepte. Az eleven kedvű, társaságot szerető ember hirtelen komor, zarkozott, mogorva lón. Órák hosszat elbaragolt egyedül a tengeter partján s az erdők árattal melyekben. Sőt — horribile — joságos fejedelem ura egyizben, amikor varatlanul benyitott hozzá, azon kapta hogy verset ír . . . epekedő, borongó, sötét hangú szerelmi rigmusokat . . .

Meg is dorgatta szeliden. No, nem a Muzsával való társalkodásért hanem azért, hogy már napok óta teleje sem beszélt.

— Bezzeg a nagy nagy táját egyre kerülgeti, — mendá uton gonnyal a fejedelem, — pedig ugy velen sem lehet sok fogamatja.

Felíg pörögte fogja házán Mikes a rigmuso-

nokiában esetelte azokat a nagy érdemeket, amiket az ősz jubiláns 4 évi működése alatt Abonyban, 46 évi működése alatt pedig Töszegen szerzett.

Még számosan üdvözölték az ünnepeltet, míg a délutáni órákban szeretetteljes búcsúvételrel szétoszlott a ft. papság és vendégsereg.

A jubiláns káplanjával ismét magára maradt, hogy csendes visszavonultságában zajtalan tevőkénységgel tovább munkálja az Úr szőlőjét.

Valaki.

MI UJSÁG?

— **Főúri esküvő.** Taktaharkányi báró Harkányi Jánosnak, a főrendiház örökös tagjának bájos és nagyműveltségű leánya, taktaharkányi Harkányi Ilona bárónő és gróf Degenfeld Schonburg Miklós, gróf Degenfeld Schonburg Lajos valóságos belső titkos tanácsosnak, a főrendiház örökös tagjának, a Lipót rend lovagjának és nejeinek cserneki és tarkeői Dessewffy Ilonának fia, f. év október hó 12. napján, Budapesten tartják házassági egybekelésüket. — Szerencse, áldás és fellegtelen boldogság derülje kísérje mindvégig a leendő új főúri pár házasságát!

— **Október 6.** Hazafias polgárság! F. hó 6-án ünnepet ültünk, gyászünnepet. Nemzeti hőseink, az aradi vértanúk szomorú halálának évfordulóját. Az ünnepély sorrendje reggel fél 8 órakor a rom. kath., 8 órakor a református, és 9 órakor az izr. templomban gyász-istentisztelet tartatik. D. u. gyulai Gaál Miklós tábornok és Forró Elek ezredes sírjának megkoszorúzása. Indulás a piac-térről 3 órakor. Az ünnepi beszédet gyulai Gaál Miklós tábornok sírjánál tisztelendő Pusztai János úr, — Forró Elek ezredes sírjánál nagytiszteletű Kiss Zsigmond úr tartja. Az előljáróság felkéri városunk polgárságát, hogy az ünnepélyt nagyszámu megjelenésével emelje, minél fényesebbé tegye. N.

— **A szegények lakomája.** A kórház és szegényházban tartózkodó százalomra méltó szerencsétleneket a kórházi gondnok izletes és bőséges húslevesrel, szósszal, vágott hússal, túróslapénnyel és három deci borral látta el — ft. Lévay Mihály apát, esperes-plébános jószívűségéből. Ily módon akart a nagylelkű főpap örök-

kat és nagy elhatározás érlelődött meg lelkében.

A mire már hónapok óta készült, végre kivágott. Beállított újra Beresényiekhez. De most már nemcsak jó magát vitte, hanem egy pompás rózsabokrétát is szorongatott kezében. Ha szava elakadna, folytassák majd a virágok, hisz a szerelem nyelvén ők is tudnak beszélni.

Beresényi szerencsére nem volt otthon. Zsuzsika a régi édes kacagással sietett megint elebe, Csüggődező bátorságát ez új lángra szítá, és minden tovább való cifra ceremonia nélkül megkérte a kis Zsuzsika kezét.

A leány derűs kedve hirtelen eltorult. Szemét földre sütötte, a kezé amint a bokrétát visszanyujtá, megreszketett s elcsuklott a hangja, a hogy szólni kezdett. Mi vett erőt rajta az elhatározás e nehéz percében: százalom-e szerelem-e, ki tudja?

— Már késő Mikes Uram, — mondá — már késő . . . Mi is lenne itt mi kettőnkől? Nekem senkim sincs a kerék ég alatt, csak az én kegyelmes jó uramban vagyok minden bizalmam . . . Egyedül való szegény árva lány vagyok, lássa . . .

— Persze, persze . . . én meg szegény árva legény, szólt Mikes Kelemen buval és elindult csendesen a morajló tenger felé. A habokba szórta ott illatos rózsáit és velük szíve édes álma . . . Othon bánatos rezignációval írta leveles könyvébe.

. . . Ugy látom, már addig-addig nevetett rám a kis csalfa Zsuzsika, míg belé nevette magát a Beresényi uram szívébe. Ha énnekem is annyi volna a ládamban, talán a madár is megmaradt volna. De rendszerint a szegény fogja a madarat és a gazdag eszi meg . . .

S a családott szív bus sejtése valósággra is vált. Rövid idő multán vidám lakodalmi alkalmatosságra gyülekeztek Rodostó magyarjai a Beresényi palotában. A kis Közszeghy Zsuzsikából Beresényi grófné lett.

„A szívnek semmi része sem lesz . . . a házasságban . . .” vélekedék a szegény Mikes Kelemen, de ennek a bizonyossága Zsuzsika maradt örökre.

meket szerezni magának — nevünnepen. — Özv. Kelemen Antalné október 1-én szintén megvendégelte a kórház betegeit és a szegényház lakóit. — Valóban magasztos cselekedetek.

— **Tisztelgés.** Ft. Lévay Mihály főpapot és szeretett országgyűlési képviselőnkét nevünnepe alkalmából számosan üdvözölték szóban és írásban. Így megjelent előtte a r. kath. tanítótestület Schlosser László igazgató-tanító vezetése alatt, aki érzelmes szavakban tolmácsolta a testület szeretetét. Az állami polg. isk. tanár-testületének üdvözlését Homoky igazgató adta át, az előljáróság nevében pedig Nagy Lajos jegyző mondott köszöntést az ünnepeltnek. Vidékről ft. Palinkás Antal (Zagyvarékas) esperes-plébános káplanjával és még többen siettek a nagyérdemű férfiü üdvözlésére, akiknek a szép jövőre jogosult főpap választékos szavakkal mondott köszöntet. Igen számosan, az ország minden részéből üdvözölték az ünnepelt főpapot és a nagylelkű országgyűlési képviselőt, kifejezést adva ezzel annak a mély tisztelőnek, amely nemcsak itthon, hanem a választókerületben és a távoli periferiákon is megnyilatkozik egyéniségének elismert kiválósága iránt. — Az üdvözlőkhöz mi is készséggel és szívesen csatlakozva kiáltjuk: „ad multos annos!”

— **Az öreg honvéd halála.** Dobozki Mór 48-as honvéd titokzatos halála körül képződött gyanus körülmények csak annyiban oszlott el, hogy a kir. ügyészség „gyanus körülményeket” nem állapított meg. Hát így még jobb és nyugodjon a szegény öreg békében.

— **A kalocsai érsek vendégei.** A „Szt. Imre egyesület”, amely kath. egyetemi hallgatókból áll, vándorgyűlését folyó hó 26-án Kalocsán tartotta. Együlésen Pestvármegyét Gulner Gyula nagynevű főispánunk és ft. Lévay Mihály szeretett országgyűlési képviselőnk reprezentálták. Mindkét illusztris férfiü Várossy Gyula kalocsai érseknek kedvesen látott vendége volt. Hirneves szónokainknak alkalmuk volt a gyűlésen és az érsek által adott banketten ékesszólásaikat hallatni.

— **Köszönet nyilvánítás.** Az „abonyi iparos ifjak önképzőköre” által szeptember hó 27-én rendezett szüreti mulatságon felülfizettek: Staub Miksa 3 kor. Meggyesi József 2 kor. Doró László, Horváth János, Piros János, Varga Imréné 60-60 fill. Konyecsi Zoltán, Piros József, Vára István 40-40 fill. Mucsányi András 30 fill. Demeter Sándor, Molnár Mihály 20-20 fillért, mely felülfizetésekért fogadják a rendezőség halás köszönetét.

— **Mulatság.** Az abonyi katolikus olvasó-egylet ma saját termében könyvtára javára zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj: Személyenként 80 fillér, páronként 1 korona 20 fillér. családonként (1 férfi 2 nő) 1 korona 60 fill. Kezdeté este fél 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak. E mulatságon csak egyleti tagok jelenhetnek meg, miért is a meghívó masra át nem ruházható, s minthogy beléptijegyül is szolgál, rendezők kívánatára előmutatandó.

— **A csemői vasút engedményesei** már letették az építési biztosítékot. Így most már eljött annak az ideje, hogy a részvényesek az általuk jegyzett összeg első részletét befizessék. Ennek megtörténtével haladéktalanul hozzálátnak az építés megkezdéséhez! Ez a haladás is hátrább nyom bennünket egy „nyommal”, mert a mi szőlőink értékét esökkenti. Itt említjük meg hogy a cegléd-csemői vasútra Lajosmizse község 60.000 koronát szavazott meg azon célból, hogy e vasút egészen Lajosmizséig kiépíttessék.

— **Hírek a környékből.** Kecskeméten a múlt szombaton éjjel össze-vissza verve, eszméletlenül találták Kovács Antal gazdálkodót. A nyomozás megállapította, hogy szőlőtolvajok ütötték le a fiatal gazdát, ki aligha marad életben. — Pilis és Nyáregyháza közti országuton a mimap délután Jarabik József 25 éves nyáregyházi legény megleste Buják Pálné nyáregyházi menyecskét s revolverrel agyonlőtte. A legény azért követte el tettét, mert a menyecske szerelmi viszonyt folytatott az ő éltés édesapjával. A legény kérte is az apját, hogy hagyjon fel az asszonnyal, de ez családját elzavarással, feleségét pedig leszurással fenyegette. E feletti elköseredésében határozta el magát a fiú a véres tette, a melynek elkövetése utáú önként jelentkezett a csendőrségnél. — Ujkécskén a korezmába idogáltak Baróti András és Megyesi Mihály legények, miközben összeveszttek s Baróti bieskával szíven szúrta Megyesit, a ki azonnal meghalt. — Tápíószelén Buzadics Ágostor cipészsegédet f. hó 22-én d. u. a

földön eszméletlenül nagy vértócsában találták. Hasában a dikies markolatig benne állt. Mikor magához tért azt adta elő, hogy felállás közben a dikiesel kezében elesett s kés a hasába szúródott. Azt hiszik azonban, hogy Buzadics öngyilkossági szándékból önmaga szúrta hasba magát.

— **Mit lehet lefoglalni?** A budapesti bírósági végrehajtók értekezletet tartottak, melynek tárgya az volt, hogy az új végrehajtási törvény szerint mit lehet lefoglalni. Nagy vita támad ezután afölött, hogy mit lehet lefoglalni, miután az új végrehajtási novella a szükséges házi- és konyhabutorok lefoglalásáról beszél. Az értekezlet egyhangulag kimondotta, hogy minden rangkülömbőség nélkül a jövőben le nem foglalható a szobabutorok közül két ágy, két ruhaszekrény, egy asztal, hat szék, egy mosdószekrény s egy lámpa; a konyhabutorok közül semmi, a többi butor ezenfelül lefoglalható. Az árverésekre vonatkozólag abban állapodtak meg, hogy aki az árverést kéri, csak annak a javára lesz megtartva.

— **Mindnyájunknak kell** néha egy erősítő szer, mert a folytonos munka fárasztó. Kifüő erősítő szernek bizonyult a „Scott-féle Emulsió” mely főleg csukamáj olajból áll, csak hogy igen jóízű és a leggyengébb gyomor is könnyen emésztheti. A „Scott-féle Emulsió” minden gyógyszerárban kapható.

Angol-kör.

Ama kiváló és koncentrált táplálék, amely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglaltatik, táplálja a csontokat, s azokat keményekké és egyenesekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hús egészséges és szilárd lesz.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halaszt — kérjük figyelembe venni.

Az általános egészség a SCOTT-féle Emulsió

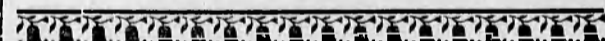
hatása alatt rohamosan javul és az angol-körös gyermekek éppoly rózsás és viruló arcszint kapnak, mint az egészségesek. Az orvosok állandóan ajánlják a

SCOTT-féle Emulsió

használatát.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill.

Kapható minden gyógytárban.

Hirdetmény.

Az I. kerületi Jegyző-utcában 7. szám alatt lévő (régii Pásztor-féle) házam, — az öreg hegyen levő három hold szőlőm a benne levő kétszobás házzal, — és az erdőn túl levő három láncc földem eladó.

Máthé József.

Eladás.

10 öl, 2 éves vágású teljesen száraz akácztüzi fa eladó Sivó Jenőnél.

Kiadó lakás.

A Szelei-utcában 144. szám alatt lévő házban két szoba és egy konyha kiadó. — Értekezni lehet Szarvák Józsefnél.

Eladás.

2000 kéve jóminőségű nád eladó. — Értekezni lehet Tóth Mihály vállalkozóval.

Lohere és búza-szalma eladó Tóth József Gerzsonnál.

